

NOTA

KONINGIN ASTRIDLAAN TE KONTICH

DEEL 2 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

ABO Archeologische Rapporten 2047

Rapport opgemaakt door: Sander Pelsmaekers, Sander Milis en Melissa Lamberts

Kontichsesteenweg 38

B-2630 Aartselaar

april 2023

Intern: 33091

AOE: 2022C171, 2023A14, 2023C434

1 GEMOTIVEERD ADVIES

In de **archeologienota** met ID. 22068 werd besloten, op basis van de aanwezige verstoringen door leidingen ter hoogte van de wegenis en de beperkte kijkvensters die de geplande werkzaamheden zouden bieden, dat verder onderzoek weinig zinvol zou zijn voor ca. 72.000 m² van het toenmalige projectgebied. Voor een terrein van 9.357 m² dat momenteel in gebruik is als akkerland, in deze nota het onderzoeksgebied genoemd, werd er echter wel een gemiddeld archeologisch potentieel vooropgesteld. Er werd voor dit deel dan ook een verder onderzoek geadviseerd in de vorm van landschappelijke boringen en eventueel proefsleuven.

Tijdens het **landschappelijk booronderzoek** werden 11 boringen uitgevoerd. In elk van deze boringen werd dezelfde bodemsequentie aangetroffen, namelijk: Ap-C-Substraat-Tertiair. De neutraal bruingrijze Ap-horizont kwam voor tot een diepte rond 0,30 m-Mv, met daaropvolgend een oranjebeige zandige C-horizont. Deze overgang van de Ap-horizont naar de C-horizont leek wat geroerd, al werd toen geoordeeld dat dit ook met waterwerking te maken kon hebben. De ruimtelijke variatie tussen de verschillende boringen beperkte zich verder enkel tot het substraat: bij boringen 1, 5 en 6 kwam een kleiig substraat voor en in boringen 7, 8, 9, 10 en 11 was er enkel een zandig substraat aanwezig. In boringen 2, 3, en 4 kwamen zowel een kleiig als een zandig substraat voor. Omwille van het gebrek aan profielontwikkeling en de natheid van de bodem werd de kans op het aantreffen van steentijdartefactensites binnen het onderzoeksgebied ingeschat als zeer klein, en was een steentijdtraject dus niet vereist. Omdat het ontbreken van sporensites niet voldoende aangetoond kon worden, werd er wel een vervolgonderzoek in de vorm van proefsleuven noodzakelijk geacht.

Bij aanvang van het **proefsleuvenonderzoek** werd snel duidelijk dat er geen archeologisch vlak aangelegd kon worden op het onderzoeksgebied en dit omwille van twee redenen. Eerst en vooral bleek de bodem in die mate verstoord te zijn dat het archeologisch vlak helemaal verdwenen was. Ten tweede bleek de hydromorfe en alluviale grondwaterbodem zoveel water te bevatten in de kleilagen dat de werkputten meteen onderliepen met grond- en oppervlaktewater. Er werd daarom in samenspraak met een bodemkundige besloten om af te wijken van het Programma van Maatregelen en over het hele terrein kleinere werkputten aan te leggen en daarin telkens een profiel te registreren. Deze strategie werd gekozen om de aanwezige verstoorde lagen en het bijhorende archeologische potentieel beter in kaart te brengen enerzijds en om onnodige schade aan het weiland tot een minimum te beperken anderzijds. Uit de 12 geschrinkt geplaatste werkputten en bijhorende profielen bleek dat er onder de Ap-horizont (tot ca. 0,30 m-Mv) een tweede vergraven laag aanwezig was die tijdens het landschappelijk booronderzoek nog als C-horizont geïnterpreteerd was. Deze verstoorde laag, die zandig en kleiig was met vergraven restanten van het kleisubstraat, kwam voor tot een diepte van ca. 0,52 m-Mv tot 0,55 m-Mv. Meteen daarop volgde de werkelijke moederbodem. De overgang van deze verstoorde lagen naar de moederbodem was zo scherp afgelijnd, dat er hier gesproken kan worden van een afgetopte bodem. Dit betekent dat de (eventueel) ooit aanwezige relevante archeologische lagen volledig verdwenen zijn en ook de top van de natuurlijke bodem reeds vergraven werd. Hierdoor is de kans op archeologische kenniswinst nagenoeg onbestaande ter hoogte van het hele onderzoeksgebied. In combinatie met de permanent natte maar schommelende waterhuishouding op het terrein, die allicht niet aantrekkelijk was voor de mens om zich er te vestigen en een negatieve invloed heeft op archeologische resten, wordt het archeologisch potentieel van het onderzoeksgebied bijgesteld naar laag tot onbestaande.

Op basis van het uitgevoerde vooronderzoek kan geconcludeerd worden dat er geen potentieel tot kenniswinst aanwezig is. Daarom worden **geen bijkomende maatregelen** geadviseerd en is er een vrijgave voor het volledige onderzoeksgebied (9.357 m²).